

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibvs huius seculi Libri Duo**

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniae, 1604**

VI. De effectibus quos tribulatio operatur in bonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](#)

28 DE TRIBULATIONE

Etenim necesse est conflare, purgare, ac probare illud septies, ut purum & nitidum sit, & simile illi de quo Regius loquitur yates: *argentum igne examinatum, probatum terre purgatum septuplum.* Denique Deus calamitates nobis immittit, & ab ipsis nos denuo liberat ad manifestam misericordiam & bonitatem suam. Hinc Dominus in Euangelio de cæco nato interrogatus à discipulis suis. *Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? Respondit. Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo.*

Psal. 11.

Ioan. 9.

CAPUT VI.

DE EFFECTIBVS QVOS TRIBULATIO OPERATUR IN BONIS.

QVONIAM intelleximus Deum esse causam tribulationis, qua pœna, & permittere eam, quia peccatum est, nec non quare tantis nos molestijs affligat, præstiterit iā tractare de effectibus quos tribulatio operatur.

Præsupponimus ergo tribulationem re ipsa esse malam, in quantum priuatio est alicuius boni, quemadmodum paupertas diuitiarum, ægritudo sanitatis, i-

gnor-

gnominia honoris, & mors vitæ. Et sic ut illa quibus per aduersitates priuari sollemus, communiter bona appellari, & ab omnibus appeti & desiderari consueverunt: ita naturaliter omnes tribulacionem detestamur, quæ ijsdem nos exuit ac denudat, ideoque per se bona esse non potest, præsertim ob peccatum immissa, quod (vt supra declarauimus) fons & scaturigo est omnis mali. Cum ergo tribulatio in suo principio molesta & ingrata sit, perscrutabimur quâ ratione desiderabilis & conducibilis esse possit, quod sine gratia Dei fieri impossibile est; quia hæc vñica & sola de malo bonum, & ex durissimo tribulationis lapide oleum & mel dulce producit, si nimirum à Deo immissam suscipiamus libenter, & patiēter amplectamur, fructum afferentes in patientia. Quamuis enimplerique quamdiu affliguntur amaritudinis gustum ex hac salutari myrrha percipient, tamen afflictione cessante gratiam sibi præstitam à Deo recognoscunt. Nam sicut pueri si quando à parentibus vel magistris castigentur, contristati virginalium plagas execrantur, virtutis earundē ignari; sed cum viriles annos attigerint, & considerauerint iuuentutis pericula.

B 3 à qui-

30 DE TRIBULATIONE

à quibus correctionibus istis fuerint preseruati , in quæ multi sine fræno disciplinæ currentes inciderint , tunc primum utilitatem rigoris intelligentes , gratias agunt Deo , qui tales ipsis parentes ac præceptores prouidit : ita & nos miseri in hac vita degentes , tanquam pueri stulti non sapientes quæ Dei sunt , fugimus salutem nostram , detrectantes forbere salutarem potionem nobis à Deo ordinatam ; at postquam pueriles annos egressi in viros euaserimus (quod in alia vita futurum est) & in libro prouidentiæ diuinæ cursum præteritæ vitæ legerimus , iam tum agnoscentes magnitudinem misericordiæ & bonitatis Dei , qui tam fœliciter nos per inuia & deserta ad portum æternæ beatitudinis perduxerit , dicemus cum Propheta : Transiimus per ignem & aquam : & eduxisti nos in refrigerium .

Psal. 65.

Etsi pauci sint (sunt tamen aliqui) fructum & utilitatem tribulationis intelligentes , vix autem ullus reperiatur , qui ipsam tribulationem quoad durauerit agnoscat , & patienter sustineat : tamen si quando cum honore ærumnas transactas recordari liceat , iam omnes in ijsdem

LIBER PRIMVS. 31

ijsdem enumerandis ac recensendis triumphant; quia sicut ait Apostolus:
Omnis disciplina in praesenti quidem videatur non esse gaudij, sed mœroris: postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam, reddet iustitiae. *Heb. 12...*

Varij quidem & itinumeri ex tribulatione fructus in nos redundant. ego tamen partibus meis non defuisse videbor, si de tribus tantum principalibus omnes reliquos in se comprehendentibus trahauerero, & ostendero quomodo purget, illuminet, & perfectam reddat animam hominis afflicti, quæ, vt Dyonisius Areopagita docet, tres sunt aetatis celestis hierarchie.

*De cœlesti
hier. cap. 3.*

B. 4.

CAPVT.